

El Republicanisme espanyol

Per fi s'ha arribat a un acord. Les forces republicanes, totes, des del partit republicà radical socialista, fins Acció Catalana, s'han reunit a l'Hotel Londres, de San Sebastián.

La demanda feta pels representants dels partits catalanistes republicans fou acceptada per tots els capdavanters del republicanisme espanyol, amb el compromís formal, respecte a la solució del problema català, baix el principi d'auto-determinació concreta en el projecte d'Estatut o Constitució autònoma proposada lliurement per Catalunya.

S'acordà també gestionar l'adhesió d'altres organitzacions polítiques i obres a fi d'organitzar l'acció que empen-dran totes les forces adverses al règim actual.

Això representa, per una part «selec-tísim» dels polítics de Catalunya, el cop definitiu. Es dona a aquest pacte l'importància d'una obra magnànima; com si veritablement s'hagués realitzat quelcom difícil. Sembla talment que ja siguem a la fita i encara ens manca l'organització preparatòria per a començar.

El bloc format per les forces republicanes és innegable que representa quasi la totalitat de les forces vives del país. Representa l'evolució de tots els pobles de cara a una finalitat única i definitivament per etapes. Aquesta evolució creixent, que consolida les forces unificant-les, disol al mateix temps la gravitació sobre els pobles del feudalisme estúpit i de la monarquia sobre les nacions.

El bloc del republicanisme espanyol no pot, doncs, trobar forces que puguin fer-li front. No són tants que cobrin de la monarquia; millor dit, no són tants que cobrin del poble per mitjà dels monàrquics. Aquesta unió de forces republicanes pot realitzar fàcilment la seva tasca. Es qüestió de formalitat. Ho diem per «Don Lajandro».

No coneixem el seu programa. Sabem únicament que lluitaran per la república i per la solució del problema de Catalunya. No sabem res respecte l'obrerisme, i aquest és precisament l'únic o almenys el més important dels punts que poden interessar-nos. Ultra reconèixer la vitalitat del problema català, creiem força més interessant el dels proletariats.

Diem això, perquè les dretes, per republicanes que siguin, ens fan poca gràcia.

Tenim confiança, però, en Marcell Domingo com representant del partit republicà radical socialista, amb qui col·laborarem amb entusiasme. Cal no oblidar que l'obrerisme és l'engranatge de tots els moviments i la vida de tots els pobles, i que a ells únicament pertany la sobirania.

La República, doncs, per raons de lògica, siguin les eleccions brutalment sinceres o sincerament brutals, dirigirà al nostre poble a la segona etapa de la seva finalitat única i definitiva.

ROBESPIERRE

De la Monarquia a la República

L'home idealista difícilment s'adapta al conservadurisme necessari per a ésser home de govern; els ideals es fan dintre les intel·ligències, creixent sense traves s'agegant, i si l'idealista és un home eminent dintre les ciències o les arts, que casi sempre sol donar-se aquest cas, l'idealista fa adeptes, arribant al dintell de realitzar-los. Més, d'allí no passa, i si persisteix, en adaptar-se agafa vicis i defectes, veient defraudat el seu somni daurat de redimir el món, i per això les més de les vegades, no volguent tenir la responsabilitat que contrau un home de govern, abdica de ses pretensions.

El partit republicà espanyol ha estat nodrit, i potser més en èpoques anteriors que en l'actual, d'un sens fi d'eminenències, i pot ésser que l'excés d'idealistes fer que la República sucumbís al poc temps d'haver nascut.

Posteriorment havem vist desfil·lar en les fileres republicanes genis com Costa; eminències científiques com Benot, Es-

querdo, de Buen; juriconsults com Labra, Azcárate, Vallés i Ribot; literats com Galdós i altres no menys honorables, quina llista fóra interminable. Es dir, que en el camp republicà no hi han mancat homes.

¿A què es deu, doncs, que la República no hagi pogut ésser implantada en nostra nació?

Senzillament; que aquests grans homes eren idealistes en tota l'extensió de la paraula, creient tots els homes bons; que si existeix el mal, és per equivocació i que amb l'exemple i la veritat curarien el dolor de la humanitat.

Desgraciadament no és així; existeix el mal però un mal premeditat que repercuteix en benefici d'una petita minoria formada pel burgès, per l'acaparador, pel que adopta les lleis al seu profit material. Aquests són els enemics dels idealistes. I dintre el caciquisme, en el baix fons de les misèries dels pobles, poden més aquests que l'abnegació i el sacrifici dels grans homes.

Però tampoc podem dir que el seu evangeli democràtic caigui en terra erma, ja que la seva obra queda com mirall de ciutadania.

Més, ara en la política nacional hi ha hagut un canvi; en el partit republicà han ingressat els elements necessaris que fan més possible l'adveniment d'aquest ideal.

Alcalà Zamora, Gallardo, Maura... Noms d'un gran prestigi dins la monarquia, l'han sacrificat pels ideals democràtics.

Sense el sacrifici d'aquells grans homes de que us parlava primer, no hauria estat possible l'acte de sinceritat d'aquests altres homes governamentals, que amb aquest gest ens assenyalen el camí de la monarquia a la república.

CUCH

Carboneria de Frederic Gera

Despatx: Bisbe Grivé, 37

Magatzem: Barcelona, 139

En aquesta casa trobareu tota classe de
Carbons Vegetals i de Cok

REPARTIMENT A DOMICILI

Confiteria
Pastisseria
Queviures

LA PALMA

BAR
Café Exprés

Especialitat en pastes per al Te * Extens ▲ SANDWICHS * SODES * XAMPANYS
assortit en bosses i capsas de luxe per a regal ▼ I VINS DE TOTES MENES

Successors de Quirse Masana

Doctor Robert, 11 i 13

GRANOLLERS